

India 2016

Mijn naam is Veerle, ik ben 17 jaar oud en dit jaar ben ik met de Lions Youth Exchange voor iets meer dan een maand in India geweest. En wauw, wat een bijzondere reis was dit!

Het begon op 21 juli, ik stapte 's avonds in het vliegtuig in Düsseldorf en vloog via een tussenstop in Abu Dhabi naar Mumbai, India. Daar werd ik enthousiast onthaald door Abbashek, de campdirector en het voelde zo ongelooflijk om er ineens echt te zijn!

Mijn reis zou beginnen met tien dagen bij een hostfamily in Mumbai. Helaas viel de homestay een beetje tegen. Mijn hostfamily bestond uit een hostbrother en een hostmom maar ze waren beiden niet erg enthousiast en we deden niet zo veel – eigenlijk gewoon niks. Gelukkig had ik al wat contact met de mensen met wie ik nog drie weken op kamp zou gaan en ik heb dan ook een aantal dagen en avonden met hen doorgebracht. Gelukkig werd ik heel lief door hen en hun hostfamilies opgevangen en heb ik zo toch nog iets proberen te maken van mijn tijd in Mumbai. Het was uiteindelijk leuk, maar niet per se door mijn hoststay en hostfamily maar meer door de leuke mensen die ik ontmoette en de dingen die ik deed met de anderen.

Achteraf gezien had ik misschien wat duidelijker naar voren moeten laten komen dat de hostfamily niet je-van-het was, ik weet zeker dat er dan naar een andere invulling gezocht zou zijn voor mijn tien dagen in Mumbai. Maar deze gedachte kwam achteraf, en op het moment zelf leek het niet eens zo slecht: het was alleen wat saai en ze waren niet zo enthousiast. Pas toen ik de leuke en enthousiaste verhalen van anderen hoorden en zag hoe zij met hun hostfamilies om gingen en hoe de sfeer was, merkte ik dat het bij mij toch wel heel anders was en dat het eigenlijk best wel tegenviel. Maar laten we eerlijk zijn: achteraf is het zo makkelijk om te zeggen dat je het eigenlijk anders had moeten doen. Ik was trouwens de enige met wat mindere ervaringen met de hostfamily, voor de rest heb ik echt alleen maar lovende verhalen gehoord.

Dus, een kleine tip van mij voor als jijzelf bij een hostfamily verblijft waar het niet zo lekker gaat: laat het zeker weten aan de mensen die er iets aan kunnen veranderen! Het is erg jammer om er later aan terug te denken met de gedacht 'had ik nou maar...'. Houd in je achterhoofd dat het belangrijkste is dat je het naar je zin hebt en iedereen wil dat ook en heeft het beste met je voor! Ze helpen je dan ook echt graag en willen echt dat je een onvergetelijke tijd hebt!

Oké, terug naar de rest van de trip.

De dag dat we op kamp zou gaan, naderde toch wel snel. En ja, stiekem keek ik er wel een klein beetje naar uit – dat kan ik echt niet ontkennen. Maandagochtend 1 augustus waren we voor het eerst met de hele groep compleet en stapten we met een groep van totaal vijftien man de bus in. En jongens, we hebben veel tijd doorgebracht in deze bus! De groep bestond uit acht meiden, vijf jongens en twee campdirectors: Abbishek en Uma. Deze twee schatten hebben drie weken voor ons gezorgd alsof we familie waren en aan het eind van de trip voelde het dan ook echt wel zo.

De sfeer in de groep was goed, iedereen was super lief voor elkaar en we hadden echt een hele leuke tijd. En met mensen uit Italië, Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Denemarken en Tsjechië krijg je ook nog zo veel mee uit hun taal en cultuur en dat is ook echt heel leuk!

De trip begon met een stop bij een adventure-survivalpark waar het drie dagen bijna non-stop regende maar waar we toch nog gingen riverrafthen, survivelen, bordspelletjes speelden, heel veel aten en vooral elkaar goed leerden kennen. We zaten midden in de jungle zonder internet of bereik – voor sommige van ons een heftige switch maar het was eigenlijk wel ideaal om elkaar te leren kennen.

De volgende plekken die we bezochten waren Pune, New Delhi, Agra, Jaipur, Sikar en we sloten de trip af met nog een paar dagen in een grote bungalow in Mumbai. We hebben heel veel tijd doorgebracht in kleinere en grotere bussen, auto's en zelfs een treinrit van bijna twintig uur en een vliegreisje naar de andere kant van het land. We hebben scholen, tempels, paleizen en de mooiste steden bezocht, de lekkerste typisch Indische gerechten gegeten (maar ook hier en daar een keertje McDonald's en Domino's), leuke mensen ontmoet en zo veel geleerd over deze compleet andere cultuur!

En dat eten, dat is een klein beetje een dingetje. Het is lekker en verrassend, hier en daar is het heel pittig en dat kan erg lekker zijn. Maar ikzelf had er na twee, drie weken wel genoeg van: heel pittig eten is niet echt mijn ding. Gelukkig merk je vanzelf wat je wel en niet lekker vindt – dal en chapatti doen mij bijvoorbeeld helemaal niks, maar met rijst en curry met kip kan je me wel weer blij maken. En de toetjes, die zijn apart. Je hebt hele lekkere, maar ook toetjes die erg apart zijn. Ik raad je

vooral aan om heel veel te proeven en te proberen, je merkt vanzelf wat je lekker vindt en wat niet. Maar als je echt helemaal niet tegen pittig eten kan – zelfs niet een klein beetje pittig - weet ik niet of India een goede keus is. Het eten blijft toch wel echt een erg groot onderdeel van de cultuur. Klein voorbeeldje: een jongen uit mijn groep heeft vier weken geleefd op chapatti, rijst en McDonald's en of dat nou echt heel gezond is, dat denk ik niet.

Tijdens de reis was het zo onwerkelijk om helemaal aan de andere kant van de aardbol te zitten met mensen die ik nooit eerder ontmoet had en 'zomaar' door India te crossen. Het is bijna ongelooflijk hoeveel we eigenlijk gezien hebben maar tegelijkertijd is het zo weinig en is er nog zo veel te zien! Zeker nu ik eraan terug denk is het bijna ongelooflijk wat we allemaal gezien, gedaan en beleefd hebben. Foto's terugkijken doe ik dan ook echt met een grote glimlach.

En ik wilde ook nog even kort benoemen: ik ben 17 en ja, ik was de jongste van de groep en nee, dit maakte echt niks uit. Zelf was ik bang dat het voor moeilijkheden zou zorgen maar dat was totaal niet het geval. Alle anderen waren twee, drie of vier jaar ouder maar zo voelde het totaal niet. Geen enkel moment heb ik het gevoel gehad dat het verschil in leeftijd een probleem was en ik voelde me dan ook echt thuis in mijn groep.

Deze exchange met de Lions is me heel erg goed bevallen! De hoststay viel een beetje tegen, dit is heel jammer en ik baal er echt van maar toch hebben anderen me nog zo goed opgevangen (ben ik ze trouwens echt heel dankbaar voor!) en des te meer kon ik genieten van het kamp en alle mensen die ik daar heb leren kennen. Ik heb vrienden gemaakt die ik echt nooit meer ga vergeten en we hebben al plannen om elkaar weer ergens te ontmoeten, ik kijk er nu al naar uit!

Voor mij was dit echt een onvergetelijke ervaring. Het land was verrassend en de cultuur zo anders dan de onze – ik denk dat India een goede bestemming voor je is als je er echt open voor staat. Ik ben eerlijk als ik zeg dat het niet mijn eerste keus was (niet eens mijn tweede) maar toen ik er eenmaal was, heb ik er echt geen moment spijt van gehad. Als je open staat voor iets wat echt heel anders is dan Nederland en Europa dan is India echt een aanrader! :)

Ik wil heel graag Lions Nederland en in het bijzonder Lionsclub Peelparel Venray bedanken voor het mogelijk maken van deze reis!

Groetjes,

Veerle